

РЕШЕНИЕ
№190
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 02 август 2013г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на седемнадесети юли през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Г. КНАХД № 195 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от П.Г.П. *** против решение № 306 от 15.04.2013г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 76 по описа на съда за 2013г..

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление № 11011030 от 24.09.2012 г. на Директор на Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ) - София, издадено срещу П.Г.П. в качеството му на Кмет на Община Кюстендил, като за същото нарушение - на чл. 41 от Постановление на МС № 334 от 29.12.2010 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2011г., и на основание чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция (ЗДФИ) наложеното административно наказание „глоба“ е намалено от 800 (осемстотин) лв. на 200 /двеста/ лв..

Касаторът твърди, че атакуваното решение е необосновано и е постановено в нарушение на процесуалния материален и закон. Навежда доводи за налични, но не установени от първата съдебна инстанция съществени пороци на производството по налагане на административно наказание, състоящи се в налагане на общо наказание за четири отделни административни нарушения в противоречие с правилото на чл. 18 от ЗАНН. Съдържат се също доводи във връзка с липса на доказателства относно дата на осъществяваните преводи към Община Кюстендил и тяхната точна сума, както и във връзка с това - невъзможност за изчисляване на 7-дневния срок, а освен това и неправилно посочена дата, до която задължението е следвало да бъде изпълнено. От касационната инстанция се иска да отмени атакувания съдебен акт, като постанови решение по същество, с което процесното НП да бъде отменено. Пред съда касационният жалбоподател не се явява и не изпраща представител. В депозирано писмено становище доразвива изложените в касационната жалба доводи.

Ответникът по жалбата-АДФИ - София чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на Районен съд – Перник да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. В писмени бележки доразвива тезата си.

Представителят на Окръжна прокуратура–Перник дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила

Касационната жалба е подадена от страна с право на касационно оспорване, срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване по реда на чл. 208 от АПК, в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК и отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл. 212 и чл. 213 от АПК, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата се приема за основателна.

Настоящата инстанция, намира обжалваното решение за неправилно и незаконосъобразно, поради което и на осн. чл. 222, ал. 1 от АПК го отменя и се произнася по съществото на спора.

При служебната проверка на оспорения съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, не се констатира основания за нищожност и недопустимост на решението, но правните изводи на районния съд са в противоречие с приложимите нормативни разпоредби. Налице е касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН. Съставът на административното нарушение е посочен изрично от административнонаказващия орган в НП и е идентичен с този в издадения АУАН. Същият се съдържа в нормата на чл. 32, ал. 1, т. 1 от ЗДФИ и предвижда административнонаказателна отговорност за виновните длъжностни лица при нарушение на нормативен акт, уреждащ бюджетната, финансово-стопанската или отчетната дейност. Разпоредбата е бланкетна и приложението и в случая е обосновано с качеството на нарушителя-първостепенен разпоредител с бюджетни кредити, т.е. на длъжностно лице и на следващо място с нарушение на чл. 41 от ПМС № 334/2010г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2011 год., прието на основание ЗДБ на РБ за 2011г., т.е. с нарушението на нормативен акт, уреждащ бюджетната дейност. По отношение на субекта на нарушението и другите елементи от състава на релевираното деяние, въззивният съд е изложил обосновани и законосъобразни доводи, като е приел, че кметът на общината като първостепенен разпоредител с бюджетни кредити е осъществил изпълнителното деяние, съставляващо бездействие - непредоставяне на целеви бюджетни средства по писмо на МФ №ФО-23/16.05.2011 г. в размер на 7080,00 лв., в срок до 7 работни дни, считано от 27.05.2011 год., когато същите са получени, в нарушение на чл. 41 от ПМС № 334/2010 г..

Неправилни са съображенията в оспореното решение, с който е прието неприложимост на разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН. Въз основа на фактите, така както са установени те от първата съдебна инстанция и във връзка с доказателствената съвкупност по настоящото дело касационната инстанция намира, че в процесния случай в обстоятелствените части на акта и процесното НП са отразени състави на четири административни нарушения, за които е следвало да бъдат наложени отделни административни наказания. Независимо, че в случая става въпрос за една обща сума, преведена към Община Кюстендил, Кметът на Общината в качеството му на първостепенен разпоредител с бюджетни кредити има в това си качество задължението да предостави целевите средства в срок на правоимащите субекти. Във всеки случай на липса на превод към конкретното училище, в което има деца с изявени дарби и такива класирани на съответни конкурси през 2010г. и 2011г. в законоустановения срок, първостепенният разпоредител с бюджетни кредити ще нарушава правилото, въведено с нормата на чл. 41 от ПМС № 334 от 29.12.2010г. и ще осъществява състав на отделно административно нарушение. Такъв е и настоящия случай. Вменено е неизпълнение на задължението по чл. 41 от ПМС № 334 от 29.12.2010г. по отношение на четири конкретни училища, но с наказателното постановление е наложено едно общо наказание.

С определянето на общо наказание в случая е нарушен основен принцип в административнонаказателното производство, въведен с нормата на чл. 18 от ЗАНН, а именно: „Когато с едно деяние са извършени няколко отделни административни нарушения или когато едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват за всяко едно от тях.“ Неприлагането на чл. 18 от ЗАНН обуславя невъзможност за съда да прецени за кое от множеството нарушения е наложено наказание, за да извърши контрол по реда на ЗАНН. Това е процесуално нарушение от категорията на абсолютните и винаги е предпоставка за отмяна на акта, без произнасяне по съществото на спора.

Предоставянето на целевите средства на различните правоимащи субекти, визирано като задължение на кмета с разпоредбата на чл. 41 от ПМС № 334/2010г. са актове или действия, който следва да се извършат в срок от 7 работни дни от получаване на средствата по сметка на общината, т.е. след всеки трансфер на бюджетни средства в обхвата на Постановлението, задълженият първостепенен разпоредител е задължен да ги предостави на правоимащите субекти. В случая е следвало с четири превода да нареди предоставянето на средствата, като няма правна пречка нареждането/преводите да се правят в седем дневен времеви период от датата на постъпването на сумите по сметка на общината и поради тази причина изпълнителното деяние ще е различно за всяко едно училище. В този смисъл, неправилно наказващият орган е приел, че е осъществено едно административно нарушение, за което е наложил едно наказание. Доколкото и първостепенния съд е приел тази теза е постановил неправилно решение, което ще бъде отменено, а делото решено чрез отмяна на наказателното постановление.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК Административен съд - Перник, в касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 306 от 15.04.2013г. на Районен съд–Перник, постановено по НАХД № 76 по описа на съда за 2013г., КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 11011030 от 24.09.2012г. на Директор на Агенцията за държавна финансова инспекция - София, издадено срещу П.Г.П.*** в качеството му на Кмет на Община Кюстендил и първостепенен разпоредител с бюджетни кредити, за нарушение на чл. 41 от Постановление на МС № 334 от 29.12.2010г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2011г..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/